

SENTÈNCIA 2000-30 DE 20 DE JUNY DE 2000

DUANA. NO PAGAMENT DEL DEUTE DUANER I FIANÇA. El deute duaner s'ha de satisfer amb càrrec a la garantia, sense perjudici de les accions que a criteri del titular de la mateixa puguin correspondre contra l'agència declarant.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència número 99-101, de 30 de novembre de 1999, va desestimar la demanda formulada per la Sra. C.G.U., titular de la Farmàcia Z. contra la desestimació, en principi per silenci i posteriorment per una resolució del Govern de 10 de juny de 1998, de la sol·licitud, formulada el 16 d'abril de 1998, de que se li retornessin els càrrecs que, per import de 56.000 i 968.576 pessetes se li havien imputat, pel Servei de Duana del Ministeri de Finances, a la fiança dipositada.

2.- Contra aquesta sentència va interposar recurs la demandant, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 27 de febrer de 2000, demanant la revocació de la sentència i la devolució de les sumes pagades amb càrrec a la seva fiança.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, de l'anterior escrit se'n va donar trasllat al Govern, que l'ha contestat el 15 de març de 2000, demanant la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència.

4.- El 5 i el 7 d'abril de 2000 les parts han presentat els respectius escrits de conclusions, quedant les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els fets que han donat lloc a aquest litigi queden clarament exposats en la sentència de la Batllia i no són objecte de discussió:

a) el 6 de febrer de 1998 l'agència de duanes P. va fer dues declaracions de duana d'instruments per laboratori, en un dels quals (per import

de 800.000 ptes.) hi constava com destinatari Òptica Z. i en l'altre (per import de 13.836.792 ptes.) Laboratori Z., però en ambdós supòsits el responsable financer que constava que es designava al full de declaració era Farmàcia Z., amb número de registre de comerç 910726N, que tenia dipositada la fiança 0179X.

b) en no haver estat abonat l'impost sobre mercaderies indirecte pels destinataris dels productes esmentats, el Ministeri de Finances va imputar a la fiança esmentada un deute duaner de 56.000 ptes. per la primera declaració i 968.576 per la segona, corresponents al 7% del valor de la mercaderia declarada.

Tercer.- El principal motiu de greuge que addueix la representació processal de la Farmàcia Z. és de que ella ni era la importadora (ho eren els laboratoris i l'òptica) ni la declarant (ho era l'agència de duana) ni la propietària de les mercaderies (ho era l'empresa espanyola que les exportava a Andorra) i només és la titular de la fiança 0179X, per la qual cosa no és la deutora de l'impost sobre mercaderies indirecte, que ho és, en tot cas, l'importador o el declarant

Quart.- Aquesta Sala subscriu els arguments de la sentència de la Batllia i en relació als arguments de la part apel·lant convé remarcar el següent:

L'article 190 .3 del Codi de Duana, de 20 de juny de 1996 diu que el deutor del deute duaner a la importació és el declarant o la persona per compte de la qual es fa la declaració; des d'aquest precepte, el deute seria exigible a l'agència de duana o al destinatari de la importació.

Ara bé, el pagament del deute duaner pot estat cobert, de conformitat al Títol VII del Codi de Duana, per una garantia, que ha de ser constituïda pel deutor o per la persona susceptible d'esdevenir-ne (article 179.1) i que pot consistir en una fiança (article 183) la principal característica de la qual és la de que conforme a l'article 185 comporta l'obligació del fiador de pagar solidàriament amb el deutor l'import del deute duaner garantit.

En el cas analitzat, els dos formularis de declaració de duana, que consten als folis 26 i 33 de les actuacions (i que es van emplenar de conformitat a allò establert en el Títol II de l'Annex 1 de la Quarta part del Reglament d'aplicació de la Llei del Codi de duana en l'àmbit de les disposicions de l'acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea de data 28 de juny de 1990, publicat al BOPA del 19 de febrer de 1997, concretament pàgines 473 i ss.) designen -en la casella 9- la fiança 0179X com a responsable de l'eventual impagament del deute duaner. D'altra banda, com bé diu la sentència i no es nega per la part apel·lant, "la Sra. C.G.U., titular de Farmàcia Z., ha fet ús en aquests darrers anys de la mateixa fiança -la 0179X- per abonar els drets de duana corresponents als seus diversos negocis, o als negocis que gestiona: Òptica Z., Farmàcia Z., Laboratori Z. ...".

Com a conseqüència de tot el que s'indica, la titularitat de la fiança 0179X, que correspon a Farmàcia Z., unida a la designació, feta pel declarant a la duana, de la fiança esmentada, fa que per aplicació dels preceptes legals esmentats que disciplinen el règim jurídic de la fiança, davant l'impagament del deute duaner aquest s'hagi de satisfer amb càrrec a la garantia, tot això, sense perjudici de les accions que a criteri del titular de la mateixa puguin correspondre contra l'agència declarant per una eventual incorrecta atribució de responsabilitats en el full de declaració a la duana.

Cinquè.- El que ha estat exposat determina la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència, sense que hi hagi mèrits per una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. C.G.U. contra la sentència número 99-101, de 30 de novembre de 1999, dictada per la secció Administrativa de la Batllia, que es confirma íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.